

Forhandling

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak for besvarelsenerne.

Først nogle kommentarer til miljøministerens del af besvarelsen.

Nu er det jo sådan, at miljøministeren og jeg i sin tid i 1986 var fælles om at anbefale vælgerne at stemme nej til EF-pakken om det indre marked bl.a. med den begrundelse, at vi faktisk ikke troede på de løfter, som den daværende Schlüterregering gav vælgerne vedrørende miljøgarantien. Det var faktisk en af grundene til, at vi i fællesskab sagde nej.

Derfor misunder jeg ikke miljøministeren hans opgave i dag, for det, der skete, var jo desværre, at vi, der dengang anbefalede vælgerne at sige nej, fik ret. Miljøgarantien var ikke effektiv, og de løfter, som man havde givet vælgerne, kunne ikke indfries i EU.

Jeg vil godt gå ind i den diskussion, som miljøministeren rejste om disse opgørelser, der har været foretaget. Der er her i den seneste tid fremkommet to forskellige vurderinger af, hvordan EU-beslutningerne indvirker: en vurdering, som regeringen har lavet, og en vurdering, som Enhedslisten har lavet. Disse to vurderinger ligger ganske langt fra hinanden.

Det startede vist i øvrigt med, at Miljø- og Planlægningsudvalgets formand, hr. Steen Gade, i et interview i dagbladet Information tilkendegav stor tilfredshed med EU's udvikling på miljøområdet også her i Danmark, og han refererede til en liste, som Miljøministeriet dengang skulle have lavet. Vi besluttede så i Enhedslisten at lave vores egen vurdering, mens Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg givetvis på hr. Steen Gades initiativ bad ministeriet lave en opdateret udgave, og det kom der to interessante lister ud af.

Enhedslisten gennemgik alle direktiverne og forordningerne siden 1991, og slutresultatet var, at blandt 73 forskellige forslag til direktiver og forordninger var der kun fire, som giver miljøet et løft fremad – det er altså undtagelsen, der bekræfter reglen – mens 34 af disse forslag direkte trækker i den forkerte retning.

Ministeriets liste, som ministeren har omtalt, omfattede en kortere periode. Her var resultatet, at der kun var ét negativt forslag ud af i alt 109 sager.

Hvad skyldes nu denne meget store, nærmest himmelråbende forskel i vurderingen? Det er der en forklaring på. Ministeriet ser på det alene

ud fra en rent formel og juridisk bedømmelse, mens Enhedslisten har foretaget en vurdering af selve miljøeffekten af den lovgivning, der laves i EU.

Vi mener f.eks. ikke, det kan betegnes som et fremskridt, hvis man i EU vedtager en lov, der giver os lov til at forbyde et stof, som i forvejen er forbudt i Danmark. Det regner vi altså ikke som et direkte fremskridt på fremskridtslisten.

Tilsvarende kan vi ikke acceptere, at det skal regnes med som en positiv miljøeffekt, når vi bidrager med f.eks. 10 mio. kr. til en fælles projektkasse, som EU så giver os igen i form af et projekttilskud her i Danmark. Den effekt ville vi jo have haft alligevel, hvis vi selv havde brugt de 10 mio. kr. Så man kan sige, at man fra regeringens side tager alle de tilfælde, hvor det er lykkedes at få EU til at godkende den miljøtilstand, vi har her i Danmark, og så regner man dem med som fremskridt.

Man har f.eks. også regnet EU's miljømærke Blomsten med blandt de positive for bare at nævne et eksempel, der er direkte meningsløst. Af de 25 positive på ministeriets liste er der ikke mindre end syv kriterier, som er knyttet til dette virkningsløse blomstermærke.

Så man må altså sige, at når man gennemgår ministeriets liste, bliver der ikke rigtig noget tilbage af alle disse mageløse forbedringer. Hvis man derimod gennemgår den reelle miljøeffekt, får man en liste med ganske mange minusser på.

Så vil jeg også gerne komme med et par bemærkninger til udenrigsministerens del af besvarelsen.

Det, der nu er problemet med forhandlingerne på regeringskonferencen, er jo, at den danske regering tilsyneladende har indstillet sig på den strategi, at man skal forsøge at løfte miljøbeskyttelsesniveauet generelt i EU. Det er for at sige det rent ud varm luft.

Det er nok tænkeligt, at regeringen får nogle pæne ord om et højt beskyttelsesniveau med i de mindre forpligtende dele af Traktaten, men hvad betyder et højt beskyttelsesniveau? Det betyder det beskyttelsesniveau, som EU-Kommissionen under alle omstændigheder havde tænkt sig at foreslå. Derimod får vi ikke ret til at bruge miljøgarantien uafhængig af EU-Kommissionens godkendelse og især ikke uafhængig af EF-Domstolens godkendelse.

Vi får, så vidt stillingen på regeringskonferencen ligger nu, ingen konkrete forbedringer af det helt afgørende, nemlig miljøgarantien, og